

ژورنال

شماره ۹۵۵

۵ فوریه ۲۰۲۵ - ۱۷ بهمن ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: آذر پویا

در این شماره ژورنال:

سرکوب و کلای مستقل؛ جمهوری اسلامی از چه می ترسد؟

ایراندخت جویباری و کیل پایه یک دادگستری از ایران

جمهوری اسلامی، مذاکره در گرداب مقاومت

سیامک بهاری

جنبش علیه اعدام و پنجاه و چهارمین سه‌شنبه‌های اعتراضی

شهلا دانشفر

چپاول، گرانی، تورم بلای جان مردم

عبدل گلپریان

سرکوب و کلای مستقل؛

جمهوری اسلامی از چه می‌ترسد؟

ایراندخت جویباری وکیل پایه یک

دادگستری از ایران

جمهوری اسلامی ایران سال‌هاست که با سرکوب سیستماتیک و کلای مستقل، نشان داده که حتی تحمل حداقلی از عدالت و دادرسی منصفانه را ندارد. وکلایی که وظیفه‌شان دفاع از حقوق شهروندان است، خود به جرم «دفاع از حقیقت» تحت تعقیب قرار گرفته‌اند. این اقدام نه تنها نقض آشکار حقوق بشر است، بلکه پرده از استبدادی برمی‌دارد که حتی از حضور چند وکیل مستقل نیز وحشت دارد.

نمونه‌ای از این سرکوب، صدور کیفرخواست برای ۱۷ وکیل در مشهد است که تنها به دلیل انتشار نظرات خود در شبکه‌های اجتماعی، به «تبلیغ علیه نظام» متهم شده‌اند. مرضیه محبی، یکی از همکاران این وکلا، تأکید کرده که وزارت اطلاعات از این مطالب به‌عنوان بهانه‌ای برای فشار بر وکلا استفاده کرده و دادسرای انقلاب نیز بدون هیچ‌گونه استدلالی این تفسیر را پذیرفته است. این اقدام نشان می‌دهد که در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، وکلا عملاً از هیچ حقی برای دفاع از موکلین خود برخوردار نیستند و گرنه آنها نیز سرنوشتی بهتر از موکلین خود نخواهند داشت.

این تنها یک مورد از ده‌ها نمونه‌ای است که طی

سال‌های اخیر رخ داده است. در جریان خیزش مهسا/ ژینا امینی در شهریورماه سال ۱۴۰۱ تا آبان‌ماه همان سال، دست‌کم ۱۵ وکیل بازداشت شدند. محمد نجفی، امیرسالار داوودی و مصطفی دانشجو از جمله وکلایی هستند که سال‌ها به دلیل دفاع از موکلان خود در زندان به سر برده‌اند. این روند عملاً نظام قضایی ایران را به ابزاری برای سرکوب تبدیل کرده و نشان می‌دهد که دستگاه قضا هیچ استقلالی از نهادهای امنیتی ندارد.

طبق اصل ۳۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی، هر شهروندی حق دارد وکیل داشته باشد، اما مانند بسیاری از اصول دیگر این قانون، در عمل نقض می‌شود. بر اساس «اصول اساسی نقش وکلا» مصوب سازمان ملل، وکلا نباید به دلیل انجام

وظایف خود با تهدید یا پیگرد قضایی مواجه شوند،
اما جمهوری اسلامی این اصل را آشکارا زیر پا
می‌گذارد.

سرکوب و کلای مستقل نشان‌دهنده وحشتی است
که حکومت از عدالت دارد. نظامی که حتی تحمل
شنیدن صدای حق را ندارد، نه اصلاح‌پذیر است و
نه پایدار. تاریخ نشان داده که حکومت‌هایی که
پایه‌هایشان را بر سرکوب و خفقان بنا کرده‌اند،
سرنوشتی جز فروپاشی ندارند.

جمهوری اسلامی، مذاکره در گرداب مقاومت

سیامک بهاری

دبیر شورای عالی امنیت ملی: «سیاست تقویت مقاومت همچنان در دستور کار جمهوری اسلامی قرار دارد».

علی‌اکبر احمدیان دبیر شورای عالی امنیت ملی در نابهنگام بازگشت تحریم‌ها و تجربه شکستی دیگر زیر بار فشار حداکثری و خم‌شدن سیاست محور مقاومت به سیاست التماس برای مذاکره به متد و روش خامنه‌ای، با دست پس‌زدن و با پا پیش‌کشیدن، سلب مسئولیت از نتایج عملکرد سیاسی، درماندگی چیدمان سیاسی زیر بار شکست‌های پی‌درپی، در تقلا برای بقا و ادعا بر بازسازی خط مقاومتی که

خاکریزه‌هایش فروریخته، ناتوان از به‌خط‌کردن
خودی‌های روحیه باخته و پنهان‌کردن وحشت
و سراسیمگی حکومت از تقویت مقاومت سخن
می‌گوید.

روشن بود که نه‌تنها فشارهای حداکثری باز خواهد
گشت. بلکه توان مقابله و پاسخ‌گویی جمهوری
اسلامی از تهدیدها و لفاظی‌های مرسوم، از روزشمار
نابودی اسرائیل، وعده صادق ۳ و با خاک یکسان
کردن حیفا و تل‌آویو تا حسینیه کردن کاخ سفید، به
اینجا رسیده‌اند که احمدیان درباره محور مقاومت
می‌گویند: ”خامنه‌ای برای تحقق این موضوع سخنی
از جنگ به میان نیاورده“ و ”حکومت ایران نیز به
دنبال کار نظامی جهت ازبین‌بردن اسرائیل نیست،

برای کار نظامی برنامه‌ریزی می‌کنند، ما مشغول این نیستیم. بنای ما این نیست که مقاومت با جنگ عمل کند و: "دشمن در پی اختلاف و تفرقه‌افکنی در صف طرف‌داران جمهوری اسلامی است". اما؛ همچنان «تقویت مقاومت» در دستور کار جمهوری اسلامی قرار دارد!

دبیر شورای امنیت ملی جمهوری اسلامی دقیقاً دارد هراس و حقارت از دست‌وپازدن در گردابی که خود خلق کرده است را در مقابل چشم مردم جهان می‌گیرد. فروپاشی کل استراتژی ماجراجویی هسته‌ای - نظامی و گردنکشی گنده‌لات‌های سپاه در منطقه در هزیمت محتوم را زیر عبارات مبهم پنهان می‌کند! تصویر واقعی بیرونی و درونی صفوف حکومت

همین است! احمدیان عاجزانه این به هم ریختگی را
می خواهد پنهان کند!

هسته مرکزی کل استراتژی حکومت اسلامی که تقلا
می کند آن را پنهان کند بر مذاکره استوار است. کاخ
سفید راه مذاکره و معامله را باز گذاشته و همچنان
باز خواهد گذاشت.

آنچه کار جمهوری اسلامی و همه این بساط متعفن
معامله و مذاکره را یکسره خواهد کرد، نه تحریم و
فشار حداکثری که اراده و عزم مردم ایران برای به
زیر کشیدن جمهوری اسلامی است. روز شمار سقوط
دارد به انتهای خود می رسد. این فرجام نهایی است!

جنبش علیه اعدام و پنجاه و چهارمین

سه‌شنبه‌های اعتراضی

شهلا دانش‌فر

سه‌شنبه شانزدهم بهمن، پنجاه و چهارمین هفته کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام بود و با پیوستن زندان گنبدکاووس دامنه‌اش به ۳۵ زندان کشیده شد. کارزاری بی‌نظیر در تاریخ که برپاکنندگان از زندان، این مرکز مهم جنایات حکومت تحت عنوان "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" و به شکل اعتراضی اعتصاب‌غذا قد علم کردند و گفتند اعدام با هر جرمی ممنوع. اعدام را قتل عمد دولتی خواندند و بر لغو تمامی احکام اعدام تأکید کردند. یک کانون مهم جنبش علیه اعدام که

دامنه‌اش هر روز گسترده‌تر شده و حمایت‌های فراوانی را همراه دارد.

این کارزار یک‌ساله شد و به این مناسبت فعالیت‌های حمایت‌گرانه بسیاری در داخل و در خارج از کشور شکل گرفت. اعضای این کارزار هر هفته طی بیانیه‌ای پیامی به مردم می‌دهند. در بیانیه این هفته‌شان همبستگی و اتحاد مردمی در مقابله با احکام ضدانسانی اعدام و حمایت‌های گسترده از کارزار را نشانه اعتراض به تمامیت حاکمیت دانسته و اعلام قدردانی کرده‌اند. همچنین در این بیانیه با اشاره به اعدام جنایت‌کارانه بیش از سی نفر از ابتدای بهمن‌ماه تا کنون آمده است: "هدف حکومت از این احکام و اتهامات خودسرانه و سیستماتیک،

ایجاد وحشت در جامعه و جلوگیری از اعتراضات
خیابانی و قیام است.“

اتفاق مهم دیگر سه‌شنبه‌های نه به اعدام این
هفته تجمع دوباره خانواده‌های زندانیان سیاسی
محکوم‌به‌اعدام در مقابل زندان اوین بود. آنها
با در دست گرفتن عکس‌های عزیزانشان و
پلاکاردهایی با مضمون ”نه به اعدام و لغو حکم
اعدام“ خواهان لغو احکام اعدام شدند.

رفتن جمشید عزیزی زندانی سیاسی که در
مرخصی به سر می‌برد در این روز به مقابل زندان
لاکان رشت و نواختن آهنگ بلاچاو با سازدهنی‌اش
در حمایت از منوچهر فلاحی زندانی سیاسی
محکوم‌به‌اعدام صحنه زیبای دیگری از اعتراض

علیه اعدام بود.

و بالاخره روز ۷ بهمن زندانیان سیاسی زن در اوین با فریاد شعارهایشان و فریاد مرگ بر حکومت اعدامی، اعتراض خود را به انتقال بهروز احسانی و مهدی حسنی دو زندانی سیاسی محکوم به اعدام به قزل حصار فریاد زدند. از زندانیان زن اوین، این سنگر مهم اعتراض علیه اعدام که اکنون ممنوع الملاقات هستند، و کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام وسیعاً حمایت کنیم.

چپاول، گرانی، تورم بالای جان مردم

عبدل گلپریان

روز سه‌شنبه ۱۶ بهمن توزیع‌کنندگان عمده مواد غذایی بازار مولوی، خیام جنوبی و میدان قیام در تهران، مغازه‌های خود را بستند و در اعتراض به گرانی، بالارفتن نرخ دلار، تورم و میزان مالیات تجمع کردند. تجمع‌کنندگان پلاکاردهایی با شعارهایی از جمله «ارزش افزوده از اقلام مواد غذایی ملغی باید گردد»، در دست داشتند. یک روز قبل از این تجمع پزشکیان در نشست مشترک سران سه‌قوه جمهوری اسلامی گفته بود: «وضعیت فعلی معیشت مردم، گرانی و فشاری که در این بخش به مردم می‌آید، بخشی از آن دست ماست و بخشی هم دست ما

نیست.“

پزشکیان درست می گوید، وضعیت فعلی معیشت مردم، گرانی و فشاری که به مردم می آید، بخشی از آن در دست دولت و نهادهای زیر مجموعه وابسته به آن است؛ اما از بخش دیگر آن اسم نمی برد. این بخش مسکوت گذاشته شده باندهای قاچاق مافیای سپاه پاسداران و دیگر نهادهای وابسته به آن هستند. هر دو بخش دولت و سپاه و در رأس آن از بیت رهبری گرفته تا مجلس و دستگاه قضایی و کل پیکر به هم ریخته و فروپاشیده این حکومت در ایجاد وضع موجود و تباه کردن ۴۶ سال زندگی مردم نقش کلیدی و تعیین کننده داشته اند.

بستن مغازه‌ها و اعتراضات توزیع‌کنندگان عمده مواد غذایی در حالی توسط این بخش صورت می‌گیرد که دیگر اقشار کم‌درآمد، و میلیون‌ها خانواده‌ی مزدبگیر در سراسر کشور، کار، زندگی و تأمین مواد اولیه غذایی‌شان به این بخش وابسته است. این اوضاع گویای عمق وضعیت فلاکت‌باری است که حکومت اسلامی و کار به‌دستان دولتی برای کل جامعه به وجود آورده‌اند.

در نشست روز دوشنبه ۱۵ بهمن، سران سه قوه متفق‌القول اعتراف کردند که زندگی یک جامعه ۸۵ میلیونی را به تباهی کشانده‌اند و محسن‌اژهای در وحشت از سرنگونی، از سازوکار امنیتی برای حفظ نظام سخن گفت. نباید اجازه داد که با

چپاول، دزدی و ده‌ها ترفند غارتگرانه دیگر بیش از این زندگی میلیون‌ها نفر را به زیر خط گرسنگی بکشانند. با اعتراضات و اعتصابات گسترده از هر تجمع و اعتراضی به وضع موجود باید حمایت کرد و آن را گسترش داد. راهکار برگرداندن این ورق، تجمعات اعتراضی، اعتصابات سراسری و عمومی در برابر مافیای حکومت اسلامی تا سرنگونی آن است.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال